

การวิเคราะห์ความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษและปัญหา
ในการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา
จากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช*

The Analysis of Needs in English Speaking Skills and
Problems of Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force
Academy Graduates in Speaking English in the Workplace

วนิชา สิริรังหอม

Wanicha Siraranghom

นักวิชาการศึกษา

Educator, Thailand

E-mail: wanichasira@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความต้องการของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นวก.) เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน 2) วิเคราะห์ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงานของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นวก.) เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นวก.) จำนวน 140 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม ที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ 1) ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นระดับความต้องการ 5 ระดับตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Rating Scales) 2) ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงานของบัณฑิต และ 3) ส่วนความคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถามวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ และความคิดเห็นเพิ่มเติมจะวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมบัณฑิตต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการติดต่อประสานงานทั่วไป และบัณฑิตในแต่ละส่วนมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่ละลักษณะ

*ได้รับบทความ: 18 ตุลาคม 2563; แก้ไขบทความ: 22 ธันวาคม 2563; ตอรับตีพิมพ์: 30 ธันวาคม 2563

Received: October 18, 2020; Revised: December 22, 2020 ; Accepted: December 30, 2020

ของงาน เช่น ส่วนกำลังรบ ต้องการมีทักษะการพูดเพื่อติดต่อประสานงานในการฝึกซ้อม หรือภารกิจทางทหารกับนานาชาติ ส่วนบัญชาการต้องการมีทักษะการพูดในการประสานงานทั่วไป และในการฝึกการเข้าร่วมประชุม สัมมนาต่างๆ บัณฑิตส่วนส่งกำลังบำรุงต้องการทักษะการพูดเพื่อเจรจาต่อรอง ซื้อขาย ยุทโธปกรณ์ต่างๆ รวมถึงทักษะการอ่าน และการแปล ในด้านของปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษพบว่าบัณฑิตมีปัญหาเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลาย มีปัญหาด้านไม่ทราบคำศัพท์มากพอที่จะสื่อสาร การออกเสียง และขาดความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: นักเรียนนายเรืออากาศ (นนอ); โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นนท.); ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงาน; ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในการทำงาน

Abstract

This research of objective to: 1) to analyze the needs of graduates of Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy (NKRAFA) for speaking English skills for work, 2) to analyze the graduates' problems of speaking English for work. A quantitative research the sample group was 140 graduates of Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy (NKRAFA). The instrument used was a questionnaire with three main sections administered to graduates. They were 1) The need for speaking English for work 2) problems in speaking English for work, and 3) the additional opinions towards needs in speaking English for work. The questionnaire was analyzed using Statistical Package for the Social Sciences. And the additional opinions were analyzed descriptively.

The results revealed that: the graduates could not speak English in different situations effectively. They had limited speaking skills to liaise with foreigners during foreign visits and military missions. The language skills required by the graduates depended on the positions that graduates were appointed. In combat force, the graduates needed skills in liaising with others during military and diplomatic missions. In command department, graduates needed everyday conversational skills, and speaking skills when attending seminars or making a presentation. And in logistics department-such as purchasing weapons and studying the accompanying weapon manuals-they needed negotiation skills as well as reading and translation skills. In terms of problems encountered in speaking English, they had difficulty speaking English in a variety of situations. They lacked confidence

when speaking English due to pronunciation problems and limited vocabulary.

Keywords: Air Cadet; Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy (NKRAFA); English speaking skills for work; problems of speaking English for work

1. บทนำ

จากผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตประจำปี 2556-2559 ของกองสถิติและประเมินผล โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นบก.) ได้ให้ข้อมูลไว้ว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศ (นบอ.) อยู่ในระดับต่ำสุด และความสามารถด้านการพูดของ นบอ. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ (Data Processing Department, Statistics and Evaluation Division, 2016) และเพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของกองทัพอากาศ โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช (รร.นบก.) โดยภาควิชามนุษยศาสตร์ กองวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กองการศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยขึ้นตรงด้านการศึกษาของกองทัพอากาศ ได้เล็งเห็นความสำคัญที่ต้องมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ นบอ. มีขีดความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ในชีวิตการทำงาน และในสถานการณ์จริง ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการเก็บข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.นบก. เพื่อหาข้อมูลว่าบัณฑิตมีความต้องการทักษะการพูดที่สามารถใช้ในการทำงานอะไรบ้าง รวมถึงการหาข้อมูลว่าบัณฑิตประสบปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการพัฒนาบทเรียนการพูดภาษาอังกฤษ

และปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนในรร.นบก.

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเรื่อง ทฤษฎีการวิเคราะห์ความต้องการ (needs analysis) โดยการวิเคราะห์ความต้องการเป็นกระบวนการเก็บข้อมูลกระบวนการแรกในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบเฉพาะทาง (English for Specific Purposes-ESP) (Brown, 1995) การวิเคราะห์ความต้องการเป็นกระบวนการที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน และการออกแบบบททดสอบ โดยกระบวนการนี้จะเริ่มจากการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนการตีความข้อมูล เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ทั้งนี้ความต้องการบทเรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ 1) ความต้องการต่อเป้าหมาย (target need) ประกอบด้วย 1) ความจำเป็น (necessities) คือสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อใช้ในสถานการณ์ เป้าหมายจริงเมื่อจบหลักสูตรแล้ว 2) ความขาดแคลน (lacks) คือช่องว่างระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ และ 3) ความต้องการ (wants) คือสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้สึกว่ายากจะรู้ เพื่อให้มีความสามารถเข้าถึงความต้องการต่อเป้าหมายได้) 2) ความต้องการต่อกระบวนการเรียนรู้ (learning needs) หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำใน

กระบวนการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Hutchinson & Waters, 1987) การวิเคราะห์ความต้องการเป็นกระบวนการเก็บข้อมูลซึ่งสามารถสามารถเก็บได้หลายวิธี (Orr, 2002 cited in Kim, 2013 : 279-288) เช่น แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะทาง (ESP) (Brown, 2016) และการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนสามารถทำได้ในระยะแรกๆ ก่อนการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายเร็วขึ้นและตรงประเด็นมากขึ้น โดยที่ไม่เสียเวลาที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (Hutchinson & Waters, 1987; Kenny, 2016 : 253-260)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes หรือ ESP) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเอาสิ่งที่เรียนมาไปใช้ประโยชน์กับงานได้อย่างตรงจุดประสงค์ของงานอย่างเต็มที่ Hutchinson & Waters (1987) ให้นิยามว่า ESP เป็นวิธีการสอนภาษาที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก และเป็นวิธีการสอนที่ตอบคำถามที่ว่า ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษไปเพื่อวัตถุประสงค์ใดต้องวิเคราะห์ว่าเนื้อหาแบบไหนและวิธีการแบบใดที่ผู้เรียนต้องการเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานในสถานการณ์จริง ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ESP เป็นการเรียนรู้ภาษาที่มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป (General English) โดยจะเน้นจุดประสงค์เฉพาะของผู้เรียนอย่าง

แท้จริง (Isani, 2013) Dudley-Evans & St. John (1998) ได้กล่าวถึงลักษณะของ ESP ว่ามีดังนี้ 1) ออกแบบมาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ 2) ใช้สอนเฉพาะกลุ่ม และมีวิธีการสอนที่แตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป 3) ผู้เรียนส่วนมากจะศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย หรือวัยทำงาน 4) หลักสูตรจะถูกออกแบบมาเพื่อผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางถึงระดับสูง และ 5) หลักสูตร ESP ควรต้องมีการเรียนการสอนระบบภาษาบ้าง เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ (Lexis) และทักษะการเรียนรู้ (Study Skills) ESP

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ (English speaking) Celce-Murica (2001) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อน ต้องการการถ่ายทอดทางภาษาที่ต้องมีความถูกต้องและมีความคล่องในเวลาเดียวกัน (Accuracy and Fluency) และความถูกต้องประกอบไปด้วยการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงส่วนความคล่องคือ ความสามารถพูดได้อย่างไม่ติดขัดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย (Gower, Philips & Walter, 1995) Bygate (1987) ได้แบ่งทักษะการพูดออกเป็นสองประเด็น คือ ทักษะการถ่ายทอดและทักษะการโต้ตอบ ซึ่งผู้พูดที่ดีต้องสามารถทำทั้งสองทักษะได้ในคราวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ Leong & Ahmadi (2017 : 34-41) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า การพูดเป็นทักษะที่ใช้บ่อยที่สุดทักษะหนึ่งในการสื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้ก่อนทักษะการเขียนและการอ่าน เป็นทักษะที่ไม่สามารถพัฒนาได้ง่ายๆ เพราะ

การที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจำเป็นต้องเรียนรู้การออกเสียง ไวยากรณ์ หรือหลักภาษา คำศัพท์ ความคล่อง และต้องสื่อสารให้เข้าใจด้วย ดังที่ Efrizal (2012 : 127-134) และ Gilakjani (2012 : 119-128) ได้กล่าวว่า ในการสอนการพูดถ้าต้องการให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้เสมือนในสถานการณ์จริงครูควรสร้างสถานการณ์การพูดที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้น เพื่อที่จะผลิตนายทหารที่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุพันธกิจ และวิสัยทัศน์กองทัพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.นบก. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ผลการศึกษายังสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงเนื้อหา และวิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใน รร.นบก. เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจริงเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานในอนาคตของ นนอ.ด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของบัณฑิตที่จบการศึกษาจาก รร.นบก. เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน

2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงานของบัณฑิตที่จบการศึกษาจาก รร.นบก.

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.นบก. ในหน่วยต่างๆ ใน ทอ. จำนวน 140 นาย จาก 5 หน่วยหลัก (26 หน่วยย่อย) ที่มีชั้นยศระหว่าง ร.อ. ถึง น.ท. ที่ปฏิบัติราชการในกองทัพอากาศ การเลือกประชากรเลือกโดยวิธีการสุ่ม ประกอบไปด้วย 1) ส่วนบัญชาการ จำนวน 23 นาย 2) ส่วนกำลังรบ จำนวน 72 นาย 3) ส่วนส่งกำลังบำรุง จำนวน 29 นาย 4) ส่วนการศึกษา จำนวน 12 นาย และ 5) ส่วนกิจการพิเศษ จำนวน 4 นาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยเครื่องมือได้ถูกวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง และหาค่าความเชื่อมั่นโดยผู้เชี่ยวชาญ กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในงานวิจัยก่อนนำไปใช้จริง แบบสอบถามสำรวจความต้องการของบัณฑิต ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้เลือกระดับความต้องการจาก 5 ระดับ (5-Likert scale) (5 = ต้องการมากที่สุด 4 = ต้องการมาก 3 = ต้องการปานกลาง 2 = ต้องการน้อย และ 1 = ต้องการน้อยที่สุด) 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ ของบัณฑิต โดยให้เลือกระดับปัญหาจาก 3 ระดับ (3 = เป็นปัญหามาก 2 = เป็นปัญหามากปานกลางและ 1 = เป็นปัญหาน้อย) และ 4) ความคิดเห็นเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยทางสังคมศาสตร์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของความคิดเห็นเพิ่มเติม นำมาวิเคราะห์แบบอธิบายความ (Descriptive Analysis)

4. สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอผลเกี่ยวกับ 1) ความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน และ 2) ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน และ 3) ความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์ผลรวมจากแบบสอบถาม ในภาพรวมจากบัณฑิตจาก 5 ส่วนจำนวน 140 นาย โดยรวมสรุปได้ว่า บัณฑิตมีความต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อประสานงานทั่วไปกับชาวต่างชาติได้ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.93) รองลงมาเป็นความต้องการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับภารกิจงานต่างประเทศ ระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 1.00) และความต้องการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในงานราชการทหาร ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 1.03) ต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการต้อนรับ พบปะ สัมพันธ์กับบุคลากรในหน่วยงานทางราชการทหาร ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.90) จากนั้นเป็นความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษในงานประชุม อบรม หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการทางการทหาร ระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.92) และมีความต้องการการพูดในการกิจทางการทหารระดับปานกลาง ซึ่งมีผลคะแนนน้อยที่สุด คือ ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.71)

2. แบบสอบถามส่วนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ จากมาก (3) ปานกลาง (2) หรือน้อย (1) ผลโดยรวมสรุปได้ว่า ประเด็นที่บัณฑิตคิดว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษให้ได้ในบริบท หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายได้ ($\bar{x} = 2.11$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือ ไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.10$, S.D. = 0.66) และปัญหาทางด้านการออกเสียง ($\bar{x} = 2.09$, S.D. = 0.62) มีปัญหาด้านคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.07$, S.D. = 0.59) มีปัญหาด้านการเลือกใช้คำในภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ ($\bar{x} = 2.06$, S.D. = 0.61) ปัญหาด้านการฟังเช่น ไม่สามารถจับใจความสำคัญ หรือเพื่อจบบายละเอียดจากการฟังได้ ($\bar{x} = 2.01$, S.D. = 0.65) ทั้งนี้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าไวยากรณ์ที่ใช้ในการพูดเป็นปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.99$, S.D. = 0.59) นอกจากการวิเคราะห์ผลรวมแล้ว งานวิจัยนี้ยังได้เสนอผลการวิจัยแยกตามส่วนต่างๆ โดยจะนำเสนอออกเป็นส่วนๆ ไปเริ่มจากหน่วยบัญชาการ ซึ่งมีบัณฑิตตอบแบบสอบถามจำนวน 23 นาย ได้ผลดังนี้

2.1 บัณฑิตที่ทำงานในส่วนบัญชาการต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเจรจาต่อรองในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 1.33) ละต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในงานราชการทหาร เช่น การฝึกทางทหารระดับนานาชาติประเทศ ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 1.32) ระดับมาก และประเด็นที่บัณฑิตที่ทำงานในส่วนนี้คิดว่าเป็นปัญหาที่สุดคือ ปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 2.04$,

S.D. = 0.71)

2.2 บัณฑิตในส่วนกำลังรบจำนวน 72 นาย มีความเห็นว่า ต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อประสานงานทั่วไปกับชาวต่างชาติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในงานราชการทหาร เช่น การฝึกทางทหาร ระดับนานาชาติประเทศ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.86) และ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการกิจการไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.79) และ บัณฑิตในส่วนนี้ เห็นว่ามีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{x} = 2.15$, S.D. = 0.60) จากนั้นจะประสบปัญหาด้านความสามารถพูดภาษาอังกฤษในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 2.14$, S.D. = 0.56) และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.13$, S.D. = 0.63)

2.3 บัณฑิตในส่วนส่งกำลังบำรุง จำนวน 29 นาย มีความเห็นว่า ต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อประสานงานทั่วไปกับชาวต่างชาติระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.94) รองลงมา คือต้องการพูดภาษาอังกฤษในการกิจการไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.02) และ ต้องการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการประชุมอบรม หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ในภารกิจทางทหาร ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.92) ระดับมาก ทั้งนี้ บัณฑิตกลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่าปัญหาที่มีผลกับการพูดภาษาอังกฤษเกิดจากความไม่มั่นใจมากที่สุด ($\bar{x} = 2.31$, S.D. = 0.60) และมีปัญหาในการเลือกใช้คำในคำภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ ($\bar{x} = 2.21$, S.D. = 0.62)

2.4 บัณฑิตจากส่วนการศึกษา จำนวน 12 นาย ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำเสนอทางวิชาการเพื่อผลงาน อภิปรายและแสดงความคิดเห็นในงานประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติมากที่สุด ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 1.00) และต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการกิจการไปศึกษาดูงาน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.89) ทั้งนี้ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของบัณฑิตคือ ความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ ($\bar{x} = 2.08$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ปัญหาด้านการออกเสียง ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.43)

2.5 บัณฑิตจากส่วนกิจการพิเศษ จำนวน 4 นาย มีความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อประสานงานทั่วไปกับชาวต่างชาติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 1.50) และต้องการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อต้อนรับ พบปะ สังสรรค์ ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.965) บัณฑิตจากส่วนนี้มี ปัญหาความสามารถพูดภาษาอังกฤษในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ มากที่สุด ($\bar{x} = 2.25$, S.D. = 0.50) เป็นปัญหาในการออกเสียง ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.82) และปัญหาด้านคำศัพท์ในระดับที่สามารถสื่อสารได้ ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.82)

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อการทำงาน

1) ส่วนบัญชาการมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าบัณฑิตต้องการฝึกพูดในบริบทที่แตกต่างกัน ต้องการฝึกปฏิบัติให้บ่อย ฝึกด้วยตนเอง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง อ่านนิยายภาษาอังกฤษ และต้องการให้มีการเพิ่มชั่วโมง การฝึกพูด ฟัง ออกเสียง เน้นการปฏิบัติจริง

ด้านเนื้อหา บัณฑิตต้องการเรียนรู้ศัพท์เทคนิคต่างๆ ต้องการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องในระดับต่างๆ เช่น การออกหนังสือราชการ และต้องการเรียนรู้การสื่อสารแบบเป็นทางการ 2) ส่วนกำลังรับมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าต้องการเรียนรู้การออกเสียง และคำศัพท์ ต้องการเรียนรู้คำศัพท์ทั่วไป ศัพท์ทางด้านทหาร ในด้านการฟัง บัณฑิตต้องการฝึกการฟัง และพูดไปพร้อมๆ กัน เช่น ฟัง CNN หรือรายการที่มีการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ 3) บัณฑิตส่วนส่งกำลังบำรุง มีความคิดเห็นว่าเป็นบัณฑิตต้องการเรียนเพื่อใช้สื่อสารในการทำงาน ต้องการเรียนเนื้อหาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ เช่น อ่าน และแปลความ เช่น อ่าน คู่มือการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ และสามารถใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องอุปกรณ์ต่างๆ ได้ด้วย 4) บัณฑิตจากส่วนการศึกษาต้องการให้มีการสอนคำศัพท์เพื่อนำไปใช้ในการนำเสนอ และอภิปรายในงานประชุม สัมมนาต่างๆ และควรส่งเสริมให้มีการสอนวิชาต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ และ 5) ส่วนกิจการพิเศษ เสนอความคิดเห็นว่าบัณฑิตต้องมีโอกาสใช้ภาษา อยากได้โอกาสในการฝึกพูดในสถานการณ์จริง

สรุปผล โดยภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า บัณฑิตต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อประสานงานทั่วไป เช่น การประสานงาน โครงการความร่วมมือ การต้อนรับคณะจากต่างประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสร้าง และรักษาความสัมพันธ์ รองลงมาคือต้องการการพูดภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานในต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการเอาตัวรอด (survival

English) การถาม-ตอบ การอภิปราย และการแลกเปลี่ยน และแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้แล้ว บัณฑิตยังต้องการทักษะการพูดเพื่อใช้ในการกิจทางทหาร เช่น การฝึกกรบร่วมกับนานาชาติประเทศ บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าการสื่อสารในระดับพื้นฐานมีความจำเป็นต่อการทำงาน และการประสานงานต่างๆ ดังนั้น พวกเขาต้องการกลวิธีการพูดที่หลากหลาย เพราะในการทำงานจริงไม่สามารถคาดเดาสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่า การพูดเพื่อบรรยายสรุปเกี่ยวกับหน่วยงานของตนเอง และเกี่ยวกับภารกิจด้านการทหารเป็นสิ่งที่ต้องการน้อยที่สุด นั่นก็อาจจะเป็นเพราะว่าการพูดแบบบรรยายสรุป มีรูปแบบตายตัว เมื่อเปรียบเทียบกับกรพูดด้านอื่นๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตามความต้องการทักษะการพูดเพื่อใช้ในการทำงานของบัณฑิต ที่ทำงานในแต่ละหน่วยมีความแตกต่างกัน ตามลักษณะงาน และหน้าที่ เช่น บัณฑิตที่ทำงานในส่วนบัญชาการ มีความต้องการทักษะการพูดด้านการเจรจา ต่อรองในสถานการณ์ต่างๆ มากที่สุด นั่นก็อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะงานในส่วนบัญชาการต้องทำงานที่ต้องแก้ปัญหาและรักษาผลประโยชน์ของกองทัพอากาศ และบัณฑิตที่ทำงานในส่วนกำลังรบซึ่งส่วนมากจะเป็นนักบิน และบัณฑิตที่ทำงานในส่วนส่งกำลังบำรุง มีความต้องการทักษะการพูดภาษาอังกฤษในด้านการติดต่อประสานงานกับชาวต่างชาติมากที่สุด เพราะลักษณะงานของบัณฑิตในส่วนนี้ต้องมีการฝึกกรบร่วมกับนานาชาติอยู่เป็นประจำ

ในส่วนของปัญหาเกี่ยวกับทักษะการพูดของบัณฑิตนั้น พบว่า บัณฑิตไม่สามารถพูดภาษา

อังกฤษได้อย่างคล่อง และมั่นใจในการพูดในสถานการณ์ที่แตกต่างและหลากหลายได้ ปัญหานี้ อาจเกิดจากการที่บัณฑิตเรียนภาษาอังกฤษจากแบบเรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่ได้เรียนรู้รูปแบบการสนทนาที่หลากหลาย ดังนั้น ควรส่งเสริมให้เรียนจากแหล่งจริง เช่น โปรแกรมรายการภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษหรือจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ในส่วนของการคิดเห็นเพิ่มเติมของบัณฑิตส่วนบัญชาการ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการโอกาสในการฝึกพูดในบริบทที่หลากหลาย รวมถึงต้องการเรียนรู้ทักษะการเขียนเพิ่มเติมด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบัณฑิตในส่วนกำลังรบมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้คำศัพท์ให้มากยิ่งขึ้นและต้องการพัฒนาทักษะการฟังไปในคราวเดียวกันด้วย ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้การที่จะพัฒนาทักษะภาษาได้ ควรมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนภาษาให้ได้ก่อน

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยนี้จะถูกใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของ นนอ. ให้สอดคล้องกับการทำงานในอนาคต นนอ. ต้องมีความสามารถทางการพูดได้ในระดับสื่อสารได้ ไม่ว่าจะสื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือเพื่อการประสานงานทั่วไปซึ่งแต่ละหน่วยต้องการ แต่งานที่เจาะจง แต่ละหน่วยงานสามารถฝึกฝนเพิ่มเติมได้ เพราะลักษณะงานของแต่ละหน่วยมีความแตกต่างกัน ในเรื่องเนื้อหาการพูด

ควรมีเนื้อหาที่ นนอ. สามารถใช้สื่อสารได้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย และใช้ได้จริง ซึ่งการที่จะสามารถให้ นนอ. ได้เรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ เหล่านั้นได้ ต้องเกิดจากการนำเอาสื่อการสอนที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่สุดมาสอน เช่น การไปปฏิบัติงานในสถานที่ทำงานจริง การไปสังเกตการณ์ภารกิจทางทหาร การไปฝึกงานแผนกต่างๆ การเรียนรู้จากการดูภาพยนตร์ การฟังจากโปรแกรมข่าวภาคภาษาอังกฤษ ซึ่ง นนอ. จะสามารถเรียนรู้การใช้ภาษาที่หลากหลายและสมจริง ทั้งนี้ Homolova (2004) และ Sanderson (1999) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อการสอนจากสื่อจริงมีประโยชน์มาก เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่าจะต้องสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างไรกับคู่สนทนาในชีวิตจริงเพราะการสื่อสารจริงนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ และหลายวิธีการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Martinez (2002) และ Sanderson (1999) ที่พบว่า ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้จากการเรียนจากสื่อจริง หรือแหล่งจริง ซึ่งเป็นความรู้รอบตัวเกี่ยวกับโลกปัจจุบัน ที่ได้นอกเหนือจากความรู้ในแง่ของภาษา ทั้งนี้ผู้เรียนก็จะเรียนอย่างมีความสุข และมีเป้าหมาย และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในหัวข้อที่ทันสมัยและน่าสนใจ

จากผลการวิจัย ทำให้ทราบว่าการกิจกรรมในชั้นเรียนสามารถส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษได้ ดังที่ León & Cely (2010 : 11-31) ที่กล่าวว่า การมีกิจกรรมในชั้นเรียนสามารถกระตุ้นให้เกิดการพูดและส่งเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย เพราะผู้เรียนได้แสดงออกได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งผู้เรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ที่ชอบการเรียนรู้ ที่แทรกกิจกรรมที่สนุกสนาน และสร้างแรงจูงใจได้ (Mora & Lopera, 2001 : 75-82) ซึ่งกิจกรรมนั้นมีอยู่หลากหลาย และมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้สอนควรหากิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ และธรรมชาติของผู้เรียน

จากผลการวิจัยทำให้ตระหนักได้ว่า นอกจากการสอนในชั้นเรียนปกติแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้ นนอ. ได้ฝึกปฏิบัติโดยสร้างสถานการณ์ให้ นนอ. ให้ได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และความมั่นใจในการใช้ภาษา การเรียนการสอนควรมีการวางแผนเรื่องเวลาให้เหมาะสม ควรให้เวลาในการฝึกปฏิบัติมากขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้การพูดได้อย่างเต็มที่เมื่อได้รับโอกาสฝึกอย่างเต็มที่ในสิ่งแวดล้อมที่พร้อม ซึ่งสอดคล้องคล้องกับผลงานวิจัยของ Nunan (2003) และ Kayi (2007) นอกจากนั้นแล้ว ในบริบทของการเรียนการสอนใน รร.นนก. การบริหารจัดการเรื่องเวลาควรกำหนดอย่างชัดเจน และควรจัดการเรียนการสอนให้จบลงในช่วงโมงสอนเนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องเวลาของ นนอ. การมอบหมายการบ้าน หรือกิจกรรมนอกห้องเรียนควรพิจารณาภาระของ นนอ. ในแต่ละชั้นปีอย่างรอบคอบ ยิ่งไปกว่านั้นผลจากงานวิจัยนี้ทำให้ทราบว่า ทักษะการพูดจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถทางการฟังของผู้พูด เพราะปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพูดปัจจัยหนึ่งก็คือปัญหาด้านการฟัง ทั้งสองทักษะควรถูกศึกษาไปในคราวเดียวกัน (Tuan & Mai, 2015 : 8-23) นอกจากนี้ การสอนการพูด การเรียนรู้การออกเสียง การเน้น

คำหนัก เบา หรือเรียนรู้ท่วงทำนองเสียง (Intonation) (Nillo, 2014) ก็มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งในบริบทที่ครูจะเป็นผู้ที่ใช้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ (Hosni, 2014 : 22-30) ครูควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการออกเสียง การเน้นคำ หนักเบา และถูกต้องให้แก่ผู้เรียนได้ รวมถึงต้องมีการปรับทัศนคติให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1.1 สามารถการนำไปเป็นข้อมูลเพื่อออกแบบหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษแก่ นักเรียน นายเรืออากาศ

1.2 สามารถนำไปปรับกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการพูด หรือการให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติ ทั้งใน และนอกชั้นเรียน

1.3 สามารถนำไปปรับปรุง หรือเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนของพัฒนาทักษะการพูด รวมถึงพัฒนาวิธีการเรียนการสอนในทักษะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอื่นๆ ได้ด้วย เช่น ทักษะการอ่าน หรือการเขียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษากิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาวิธีการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดแบบฉับพลันในสถานการณ์ที่หลากหลาย

2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังและทักษะการพูด

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ต้องการเรียนเนื้อหาการพูดเฉพาะทาง แต่ต้องการศึกษาการสนทนาที่ต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประสานงานทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่ากลุ่มประชากรมีความต้องการเรียนการพูดที่มีลักษณะเฉพาะทางมากกว่า แต่ผลเป็นไปในทางตรงกันข้าม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าการสื่อสาร

ที่เป็นลักษณะเฉพาะ โครงสร้างประโยค และคำศัพท์ นั้นก็มีลักษณะเฉพาะตายตัว ผู้ใช้สามารถเรียนรู้ได้จากการทำงาน สามารถท่องจำเพื่อนำไปใช้งานได้เลย แตกต่างจากการสื่อสารทั่วไป ที่ผู้พูดไม่สามารถคาดเดาว่าจะต้องสื่อสารแบบแบบพลิกกับคู่สนทนาได้อย่างไร เพราะหัวข้อสนทนาเป็นแบบอิสระมีความหลากหลาย และพบว่าทักษะการพูดควรพัฒนาไปพร้อมๆ กับทักษะการฟัง

References

- Brown, J. D. (1995). *The elements of language curriculum: a systematic approach to program development*. Boston MA : Heinle & Heinle.
- Brown, J. D. (2016). *Introducing Needs Analysis and English for Specific Purposes*. New York : Routledge.
- Bygate, M. (1987). *Speaking: The Cambridge guide to teaching English to speakers of other Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Celce-Murica, M. (2001). *Teaching English as a second language or foreign language (2nd ed.)*. New York : Newbury House.
- Data Processing Department, Statistics and Evaluation Division. (2016). *Users' Satisfaction Survey Report for the graduates from Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy Batch 56th -58th*. Bangkok : Division of Statistics and Evaluation, Navaminda Kasatriyadhiraj Royal Air Force Academy.
- Dudley-Evans, T. & St. John, M. J. (1998). *Developments in English for Specific Purposes*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Efrizal, D. (2012). Improving students' speaking through communicative language teaching method at MTs J-AlhagSentot All Basa Islamic boarding school of Bangkulu, Indonesia. *International Journal of Humanities and Social Sciences*, 2(20), 127-134.
- Gilakjani, A. P. (2012). A Study of Factors Affecting EFL Learners' English Pronunciation Learning and the Strategies for Instruction. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(3), 119-128.
- Gower, R., Phillips, D. & Walters, S. (1995). *Teaching practice handbook*. Oxford : MacMillan Education.

- Homolova, E. (2004). *Creative Approach to Authentic Materials in ESL*. <http://www.eslteacherboard.com/Authenticintro.htm> (Accessed 6 June 2020).
- Hosni, S. (2014). Speaking difficulties encountered by young EFL learners. *International Journal on Studies in English Language and Literature (IJSELL)*, 2(6), 22-30.
- Hutchison, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: a learner-centred approach*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Isani, S. (2013). Brian Paltridge, Sue Starfield (eds.), *The Handbook of English for Specific Purposes*. Boston : Wiley-Blackwell.
- Kayi, H. (2007). *Teaching Speaking: Activities to Promote Speaking in a Second Language*. <http://www.unr.edu/homepage/hayriyek> (Accessed 6 June 2020).
- Kenny, N. (2016). Is there a Specific Method for Teaching ESP?. *The Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*, 4(2), 253-260.
- Kim, H. (2013). Needs Analysis for English for Specific Purpose course Development for Engineering Students in Korea. *International Journal of Multimedia and Ubiquitous Engineering*, 8(6), 279-288.
- León, W. U. & Cely, E. V. (2010). Encouraging Teenagers to Improve Speaking Skills through Games in a Colombian Public School. *PROFILE*, 12(1), 11-31.
- Leong, L. & Ahmadi, S.M. (2017). An Analysis of Factors Influencing Learners' English Speaking Skill. *International Journal of research in English Education*, 2(1), 34-41.
- Martinez, A. G. (2002). *Authentic Materials: An Overview*. <http://www.telus.net/linguistic-issues/authenticmaterials.html> (Accessed 6 June 2020).
- Mora, R. A. & Lopera, M. C. (2001). Games in the classroom: More than just having fun. *HOW-A Colombian Journal for Teachers of English*, 8(-), 75-82.
- Nillo, J. (2014). *Factors Affecting Speaking Skills*. <http://www.slideshare.net/joalexnillo/facots-affecting-speaking-skills> (Accessed 6 June 2020).
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York : McGraw-Hill Company Inc.
- Sanderson, P. (1999). *Using newspapers in the classroom*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Tuan, N. H. & Mai, T. N. (2015). Factors Affecting Students' Speaking Performance at LE Thanh Hien High School. *Asian Journal of Educational Research*, 3(2), 8-23.